

"הַשְּׂכִינָה

"לְעוֹלָם אִין הַשְּׂכִינָה

זָזָה מִכּוֹתֵל מְעַרְבֵי!"

(מִדְרָשׁ רַבָּה שְׁמוֹת ב, ב)

וְהַכּוֹתֵל

ב"ה, גליון ד', שנה א'

טבת תשנ"א לפ"ק

פִּילֵי (כּוֹתֵל) מְעַרְבָא גִזְרֵי מִן שְׁמַיָא הִלָּא יַחֲרִיב לְעוֹלָם לְמָה שְׂשִׁכְנָה בְּמַעְרַב.

(מִדְרָשׁ רַבָּה אִיֶּסָה א, לא)

הַקַּב"ה נִשְׁבַּע לְהַכּוֹתֵל הַמְעַרְבֵי שְׂאִינוֹ חָרַב לְעוֹלָם

ד"א או לעופר האילים לאורזליהון
דאיילתא, הנה זה עומד אחר כתלנו
אחר כותל מערבי של בית המקדש, למה
שנשבע לו הקב"ה שאינו חרב לעולם,
ושער הכהן ושער חולדה לא חרבו
לעולם עד שיחדשם הקב"ה.

(מדרש רבה שיר השירים ב, כו)